

gunstigelse ved denne Lov, at uagtet han ikke kan føre fuldt Bevis for Servituttens Ophør, kan han dog alligevel faa den fjernet, og en saadan Begunstigelse, mener jeg, skal være knyttet til visse Betingelser.

Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds mente, at naar man vedtog dette Ændringsforslag, vilde Loven være værdiløs, thi saa vilde Ejeren ikke kunde være tjent med at benytte den. Men i det store Flertal af de Tilfælde, som Loven i Virkeligheden nærmest har for Øje og tager Sigte paa, de Tilfælde nemlig, hvor der er Tale om gamle Servitutter, som ere værdiløse nu, fordi ingen Interesse knytter sig til dem, der er der ingen Fare for, at Kommunen skulde blande sig i det, og i hvert Fald ville Domstolene da ikke give den Medhold, selv om den paastod at have Interesse. Det er jo nemlig ikke Kommunen, der sidder som den endelige Dommer over, hvorvidt den har nogen Interesse i Sagen, men det bliver Domstolene. Nej, i det store Flertal af Tilfælde, hvor der ikke længere knytter sig nogen Interesse til Servituttens Bestaaen, vil man lige let kunne faa Servituttens fjernet, enten dette Ændringsforslag vedtages eller ikke. Det tager Sigte paa de Tilfælde, hvor der endnu virkelig knytter sig væsentlig Interesse til Servituttens Bestaaen, og der har jeg den Mening, at kan der ikke føres fuldt juridisk Bevis for Ophøret af en Servitut, som efter sin Ordlyd er stiftet for bestandig, har Ejeren ingen Ret til at faa den fjernet.

Jeg kan ikke erkende at man, som Ministeren siger, ved Ændringsforslaget tager fra den enkelte og giver til Kommunerne. Forholdet er det, at man ved hele Loven giver den enkelte en Ret, som han ikke har haft før, og dertil knytter jeg en vis Betingelse. I Stedet for at give ham en mere vidtgaaende Ret, giver man ham, naar Ændringsforslaget vedtages, en mindre vidtgaaende Ret, men man udvider dog hans Beføjelse.

Den højtærede Justitsminister ankede over, at man havde henvist til hans Udtalelser om, hvad denne Lov tilsigtede. Men det er ikke blot ham, der har udtalt sig om, hvad denne Lov tilsigtede, at det er en Lov, som kun sigter til de Tilfælde, hvor ingen lægger Vægt paa Servituttens. Noget lignende staar i Udvalgsbetænkningen for i Fjor — jeg skal med den højtærede Formands Samtykke tillade mig at oplæse det: „Udvalget er enig med Lovforslaget i, at der er Trang til ny Regler, hvorefter det bliver muligt at faa slettet

af Panteregistrene de mangfoldige Servitutter, som ofte fra gammel Tid findes læste paa en Ejendom, uden at de nu have nogen som helst Interesse for den.“

Det erkendes jo fra alle de Medlemmer af Tinget, som have haft Ordet og udtalt sig om Ændringen, at der kunde maaske nok være Grund til at udvide Kommunens Beføjelse, men at dette maatte ske ved en ny Byggelov. Men her er Forholdet det, at naar vi vedtage denne Lov, give vi Ejerne Adgang til at faa en Forandring i de bestaaende Forhold, som kan blive ugunstig for Kommunen og gøre, at naar vi saa komme til ny Byggelove, er Forholdet forrykket til Kommunens Skade. Derfor maa jeg sige, at jeg indrømmer, at der kan indvindes en Del mod Ændringsforslaget, navnlig fra mit Synspunkt i Retning af, at det ikke er vidtgaaende nok, idet der ikke er Tale om Kommunerne. Der kunde lige saa godt være Grund til at tale om dem som om private, men mit Hovedsynspunkt er dette, at kan man ikke sikre de offentlige Interesser paa en passende Maade, gør man bedre i ikke at give denne Lov. Men er det Hensigten med Loven kun at ramme de Tilfælde, hvor der ikke længere knytter sig Interesser til Servituttens Bestaaen, er det klart, at disse Tilfælde afficerer ikke af dette Ændringsforslag; videre bør man ikke gaa. Man bør ikke give denne særlige Ret til Mortifikation paa Rettigheder, som efter deres Ordlyd ere vedvarende undtagen hvor i Virkeligheden Forholdet er det, at vel kan man ikke oplyse, hvordan Retsforholdet er stiftet, men der er ingen, der nu har Interesse i, at det opretholdes. Men hvor man ikke kan oplyse, hvorledes det er stiftet, bør det opretholdes.

Justitsministeren (Alberti): Lige overfor det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen) vil jeg dog sige, at den Fremstilling, som det ærede Medlem gav af Servituttens Historie, i flere Henseender var ganske fejlagtig. — Lige overfor den ærede Ordfører skal jeg sige, at det, der her er Tale om i dette Lovforslag, er ikke at give nogen som helst nogen materiel Ret. Der er ingen, der faar hverken større eller mindre materiel Ret, end han har i Forvejen. Det, der er Tale om, er at udfylde en Mangel i vor Procesret, saaledes at der bliver Adgang til gennem Proceduren at faa slaaet fast, om den paa-gældende Servitut eksisterer eller ikke eksisterer, og der er slet ikke Tale om at give